

Panneme nüüd lühhidest ühhe noeste-
rahwa ello tähhele ja püome arrosoda, mis
peale teddo Jummal loom.

Weike Marri on 12 aastat wanna. Tem-
mal on lahked taewasinnised silmad, kelle
peäle fegi vahha melega ei woi wadata. Ta
punnased palged oolid vårske ouna sarnased
ja uled kui punnaseks vårvitud; ta näo
peäl olli allati otsego se palve luggeda: Ar-
mastage ühte teist, ärge tehke tulli, ärge pid-
dage wishha! Marri wend Hans, temmost
pole norem, on foggoni teine loom. Ta
mässab ja müllab, kärratseb ja karjub; kord
on ta laua al, kord laua peäl; kord föidab
ta kassiti keppi selgas, kord murrab omma
mångu osjo katki ja teeb keik foggoni teisiti,
kui Marri. Kas Hans nenda õal laps on?
Ei olle; ta pole muud middagi, kuid sedda,
mis wanna tuttarw sanna útleb: „Pois on
iffa pois!“ — Marri istub waggu si emma
förmas, ta mångib ühhe tittega, mässib ted-
da ridesse ja ridest lahti, panneb kätkisse,

wöttab kätkist wålja, maenitseb, nomib, öp-
petab, figutab ja tallitseb omma lomakest
.... ja keige selle jures on ta ni tossane,
lahke ja keik mis ta teeb, tahhaks ta heaga
ja pallumissega tehha.

Pesseb emma ja tallitseb Marri weifest
kahhe aastast öfest, siis ei te Hans sellega
middogi tegge mist; agga Marri aitab pesto
ridesse vanna, last figutada ja waigistada.
Tulleb santi ukse tahha, siis wahhib Hans,
ogga Marri pallub emma käest tükkil leiba
ehl rahha koppiko ja tahhaks hea melega
isse waese kätte anda ja nenda trööstida ja
rõmustada, se on tehha, mis peale ta lo-
dud on.

Nenda öppib Marri armastama, tröös-
tima, enne kui ta teab, kedda ja mis tal
pärrast armastada ja trööstida tulleb. Argo
möttelgo fegi, et Marri sedda üksi jáurrele
teeb, mis ta ees näeb tehtawad; ei mitte,
waid iggatseminne armastusses head tehha,
on naesterahwa süddamiesse Jummalast lo-
dud. —